

transactarum Retributio redditur. Tum Quæst. lxxvi. *Utilitas Latroni*, quod Paradisum sit ingressus, hæc fuit: quod fidei commodum re ipsa percepit, per quam dignus reputatus est, qui Sanctorum cætui adjungeretur: in quo usque ad diem Resurrectionis & Remuneracionis reservatur. Fallitur tamen hic Auctor, dum in ipsa Quæst. ix. contra mentem Patrum, immo & ipsius Evangelii, cenlet, narrationem de Lazaro ac Divite respicere tempora futura post Resurrectionem & Judicium extremum. Ut quid enim fratres ejus dicuntur adhuc vivere super terram? Ergo inde saltem constat, Retribucionem Improborum fieri ante Resurrectionem. Nam *carum dicitur* ibi Retribucionem, non vero, ut vertit Burnetus, Remuneracionem significat, & non minus ad Justos, quam ad Injustos refertur. Deinde quum Scriptor ille Millenarii erroris sectatorem se prodit Quæst. xv. & Quæst. xxii. quid nostra refert, ut supra animadvertimus, si e principio, quod fallum esse patet, ille intulit, Retribucionem differendam esse usque ad Carnis Resurrectionem? Quamquam & illius verba mitius interpretari nefas nequaquam esset, ita ut loqui cenleatur de perfecta tantummodo & completa illa Retributione, quæ Animas omnium manet in supremo Judicio, & quam Catholicis quoque agnoscent. Is profecto in eadem Quæst. lxxv. hæc habet, studiose a Burneto dissimulata: *Post exitum vero Animarum e Corpore, illico Justis ab Injustis segregantur* (en peculiare & occultum Judicium Animarum.) *Abducuntur enim ab Angelis ad condigna Loca. Ac Justorum quidem Animæ in Paradisum, ubi consuetudine & affectu fruuntur Angelorum & Archangelorum; per Visionem autem, & ipsius Servatoris Christi, pro eo atque dictum est: Peregre absumus a Corpore, & presentes adsumus apud Dominum. Inveniat heic, si potis est, Burnetus sententiam suam; & præcipue quod is Animam e Corpore solutam pag. 85. spoliat sensu & perceptione Mundi externi, immo & voluptate, & dolore: quæ temere effusa dogmata eorumdem Quæstionum Auctor infra impugnat ac rejicit.*

CAPUT IX.

S. Irenæus Martyr & Eoiscopus Millenarii somnii patronus. Eod. em. errore infectus Tertullianus. Uterque tamen Catholicæ sententiæ suam vim inesse fateatur. Quæ Origenis, Victorini Martyris, & Lactantii Firmiani hæc de re opinio fuerit.

AD S. Irenæum regredior, quem frustra Cardinalis Bellarminus a Chiliasarum errore purgandum speravit. Citius Æthiopem dealbes. Immo, si ei credimus Lib. v. cap. 31. *Animæ abibunt in invisibilem Locum, definitum eis a Deo, & ibi usque ad Resurrectionem commorabuntur, sustinentes Resurrectionem: post, recipientes Corpora, & perfecte resurgentes, hoc est corporaliter, quemadmodum, & Dominus resurrexit, sic venient in conspectum Dei.* Sed quam pauci facienda sit illius hac de re opinio, nil luculentius ostendet, quam ratio ab eod. adhibita, ut hoc aliis persuaderet. *Si hæc, ait, ita essent, quemad-*